

Bílé město

A Ami Emi Ami

Kdo šel ces-tou u-kry-tou, ať pod slun-cem či pod lu-nou, kdo pro-šel skr-ze

C G **B** Ami

se-dm bran, ten pout-ník bu-diž po-žeh-nán. Gon-do-lin, Gon-do-lin!

C G Ami

Tvé jmé-no na rtech mám, když zpět se k to-bě na-vra-cím. Ni-kde jsem

C G **C** Emi Ami

ne-na-šel krá-sy rov-né vě-žím tvým! Gon-do-lin! Však kdo-pak ví, že

G Emi Ami G

v to-bě zra-da pře-bý-vá! Pý-cha tvá ne-chrá-ní ty, na něž při-jde sí-la zlá.

(A) Kdo šel cestou ukrytou,
ať pod sluncem či pod lunou,
kdo prošel skrze sedm bran,
ten poutník budiž požehnán.

(B) Gondolin, Gondolin! Tvé jméno na rtech mám,
když zpět se k tobě navracím.
Nikde jsem nenašel
krásky rovné věžím tvým!

(B) Gondolin, Gondolin! Zas vidím krásu tvou,
květ bílý v ranní záři stát.
Ve tvých zdech je věčný mír,
zde klidně budu usínat.

(C) Gondolin! Však kdopak ví,
že v tobě zrada přebývá!
Pýcha tvá nechrání
ty, na něž přijde síla zlá.

(C) Gondolin! Bílé zdi
už ověnčily plameny.
Vojsko jde z oceli,
tvé fontány jsou zničeny.

(B) Gondolin, Gondolin! Ty věčně budeš kvést,
zůstáváš v našich vzpomínkách!
Ač tvoje zahrady
se dávno obrátily v prach.

Calmien/PB/JC